

løsning mod Rekognitionen een Gang. Her-
til kommer ogsaa, at det Forslag, jeg har til-
ladi mig at stille, er det samme, som Regje-
ringen selv ifjor havde stillet i det oprindelige
Regjeringsforslag. Jeg aniajer, at Regjerin-
gen dengang noie havde overveiet, hvad der
var det Rette, at den noie havde overveiet, at
Statskassen intet Tab vilde lide ved, at man
lod Rekognitionerne afløse paa den Maade,
som var foreslaaet. Det maa dog være Me-
ningen, naar man vil give en Lov, at den
ogsaa saameget som mulig skal blive afbenyt-
tet, men jeg kan ikke tro, at Mange ville af-
benytte denne Lov til at afløse Rekognitioner,
naar de kunne se, at de ville have aabenbart
Tab derved, hvilket vil blive Tilfældet, der-
for de skulle afløse saaledes, som nu vedta-
get i Landsthinget. Man vil maasse spørge
mig, hvorfor jeg ikke tidligere har stillet mit
Forslag, men Grunden er den, at det forekom
mig, Sagen gif saa stille og rolig igjennem
her i Salen til 1ste og 2den Behandling.
Nu derimod, da Lovforslaget er blevet foran-
dret i Landsthinget og er kommet her tilbage,
har jeg anset det som min Pligt at stille
Forslaget, idet det er min Overbevisning, at
det indeholder den eneste retfærdige Maade at
afløse den omtalte Byrde paa. Jeg skulde
derfor meget ønske, at den høitærede Finan-
tsminister saavel som ogsaa det høie Thing vilde
tage Hensyn til mit Forslag, som jeg med
disse saa Bemærkninger skal anbefale, og det
saameget desto mere, som det, hvad jeg for
fremhævede, fra Begyndelsen af var Regjerin-
gens Forslag.

Finansministeren: Efter den Maade,
hvorpaa jeg har stillet mig til det her fore-
liggende Lovforslag, hvilket vil være i det
høitærede Things Erindring, vil det ses, at
jeg kun har saa Bemærkninger at gjøre i
Anledning af de stillede Ændringsforslag. Jeg
havde troet, at det skulde være muligt at saa
denne Lov igjennem paa en jevnere Maade,
end det nu synes at ville blive Tilfældet.
Det forholder sig, synes det mig, ikke ganske
saaledes, som en æret Forslagsstiller anførte,
at det andet Thing i denne Sag ikke havde
viist nogen Æstergivenhed. Jeg tror, at naar

det ærede Medlem vil tage sig for at sammen-
ligne det Forslag, som her foreligger, med det,
som forelaa fra det andet Thing ifjor, vil
han overbevise sig om, at der paa adskillige
Punkter, som ikke kunne siges at være ganske
uden Betydning, er viist ikke saa lidt Æstergive-
nhed fra det andet Things Side; men
ganske vist har der ikke været viist Æstergive-
nhed netop i det Punkt, som det ærede Medlem
fortrinsvis synes at lægge Vægt paa, nemlig
Spørgsmaalet om, hvorvidt Kornafgifter skulle
behandles ganske paa samme Maade som
Pengeafgifter. Jeg maa tillade mig at minde
om, at der synes mig at være en gyldig
Grund til ikke at behandle disse Afgifter
ganske paa samme Maade, navnlig naar det
bliver stillet saaledes, at Yderne have en fuld-
stændig Frihed til at vælge den Tid, paa
hvilken de ville afløse Afgifterne, thi det er
jo klart, at det da staaer i Yderens Magt
ved at vælge et gunstigt Aar, i hvilket Gjen-
nemsnittet af Kornpriserne bliver lavt, at be-
virke, at han faar Afløsningen for en mindre
Sum, end han vilde saa, naar han valgte et
andet Aar. Jeg mener derfor, at det maa
erkendes, at, om man ogsaa ganske ser bort
fra den Tanke, hvorvidt Kornpriserne kunne
ventes at ville stige eller dale, er der en
Grund, som ikke kan forkastes, til at sige, at
man ikke tør give en saadan fuldkommen fri
Valgret i denne Henseende, uden at man
samtidig betinger et noget større Vedelag
med Hensyn til Afløsningen af Kornafgifter
end med Hensyn til Afløsningen af Penge-
afgifter. Det ærede Medlem lagde megen
Vægt paa, at Forholdet skulde være lige, men
det maa jo vides, at, saasnart Statskassen
afløser Byrder af den Slags, som den har
paa sig, udover den ikke denne Art Valgret,
men den bestemmer een Gang for alle, at den
vil tilbyde en Afløsning i denne Retning
uden just at undersøge, om det valgte Tids-
punkt er et gunstigt eller ugunstigt Aar med
Hensyn til Kornpriserne. Der er derfor vir-
keligt her en Forskjel, som det andet Thing har
fæstet sit Die paa, og som det forekommer
mig, at man ikke ganske kan fortænke det i,
at det fastholder. — Det ærede Medlem for
Holbæk Amts 5te Valgkreds (Masmussen) har